

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7209010649
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7209010649.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovanej U. E. pre pokračovací trestný čin skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 248/1994 Z.z., na verejnom zasadnutí dňa 4. novembra 2015 v Košiciach o odvolaní obžalovanej a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 18. 2. 2015, sp.zn. 8T/65/2009 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej U. E. a okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 18. 2. 2015, sp. zn. 8T/65/2009 uložil obžalovanej U. E. (ďalej len „obžalovaná“) - právoplatne uznanej vinnou rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 22. 4. 2013, sp. zn. 8T/65/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. 12. 2013, sp. zn. 6To/108/2013 pre pokračovací trestný čin skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 248/1994 Z.z. (ďalej len „Tr. zák.“) - podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, výkon ktorého bol podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienenečne odložený a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná doba v trvaní 60 mesiacov.

Proti rozsudku podali odvolanie obžalovaná i prokurátor okresnej prokuratúry.

V písomnom odôvodnení podaného opravného prostriedku - prostredníctvom svojej obhajkyne - poukazuje na čas, kedy došlo k spáchaniu skutkov, t.j. od 25. 6. 1998 do 25. 1. 1999, trestné stíhanie bolo začaté 14. 11. 2006, vznesené obvinenie obžalovanej 19. 9. 2006 a k podaniu obžaloby 14. 5. 2009. Od spáchania trestného činu do meritórneho rozhodnutia uplynulo takmer sedemnásť rokov, z toho deväť rokov od vznesenia obvinenia a vzhľadom na predchádzajúcu bezúhonnosť obžalovanej, obdobne i po spáchaní skutku s prihliadnutím na časový odstup od spáchania sú dôvody umožňujúce nielen postup podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. - mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, ale i postup v zmysle Článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, odôvodňujúce zastavenie trestného stíhania. Trestné stíhanie malo a má vplyv na povesť obžalovanej, postavenie v spoločnosti, čo už samo o sebe možno považovať za určitú formu sankcie, nakoľko postavenie obvinenej po tak dlhú dobu je stresujúce a negatívne ovplyvňuje osobný, rodinný a spoločenský život. Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že uloží miernejší výchovný trest, eventuálne zastaví trestné stíhanie.

Prokurátor okresnej prokuratúry nevyužil svoje právo v zmysle § 314 Tr. por. a nepodal vyjadrenie k odvolaniu obžalovanej.

Prokurátor okresnej prokuratúry (ďalej len „prokurátor“) podal odvolanie - bezprostredne po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní - a to proti výroku o treste. V písomnom odôvodnení

podaného opravného prostriedku sa nestotožňuje s výrokom okresného súdu o treste, nakoľko má za to, že trest uložený obžalovanej je neprimerane mierny a to najmä s poukazom na následok trestnej činnosti - skrátenie dane vo výške 47.504.565,- Sk (1.576.862,60 eur). Na strane obžalovanej nie je žiadna pohľadujúca okolnosť a za takú nepovažuje ani dlhú dobu od uplynutia skutku, čo neumožňovalo súdu uložiť podmienený trest odňatia slobody. Takto uložený trest je v zjavnom nepomere k trestu uloženému spoluobžalovanému S. P., ktorý bol uznaný vinným z menšieho počtu čiastkových útokov v rámci pokračovacieho trestného činu. Taktiež neboli splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák., nakoľko to, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život, nebola súdne trestaná, samo o sebe nie je spôsobilé na mimoriadne zníženie trestu, iba ak na posúdenie ako pohľadujúcej okolnosti pri ukladaní trestu v zmysle § 33 písm. g) Tr. zák. Nie sú tu žiadne okolnosti prípadu, ani pomery obžalovanej, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver, že použitie trestnej sadzby by bolo pre obžalovanú neprimerane prísne. Čo sa týka dĺžky prípravného konania (od 14. 11. 2002 do 12. 5. 2009), táto dĺžka bola spôsobená sčasti časovo a obsahovo náročnosťou vyšetrovanej trestnej veci a že nebolo možné po dlhšiu dobu zabezpečiť viacerych svedkov i spoluobžalovaného, ku dĺžke konania na súde od 14. 5. 2009 do 18. 2. 2015 nie je prokuratúra oprávnená sa vyjadriť. Je názoru, že obžalovanej by mal byť uložený primeraný nepodmienený trest odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a alternatívne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol, prípadne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obdobne i obžalovaná nevyužila svoje právo v zmysle § 314 Tr. por. a k odvolaniu prokurátora sa nevyjadřila.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej, s prihladením na ustanovenie § 293 ods. 7 Tr. por. a v neprítomnosti splnomocnenca poškodenej spoločnosti J. P., a.s. T. s prihladením na ustanovenie § 294 ods. 1 Tr. por.

Prokurátor v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí v plnom rozsahu zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom odôvodnení podaného odvolania.

Obdobne, obhajkyňa obžalovanej v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí taktiež zotrvala na dôvodoch uvedených v písomnom odôvodnení podaného odvolania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 315 Tr.por.) - ďalej len „odvolací súd“ - skôr, než začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenými osobami (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Krajský súd potom pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmvava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihladiť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti,

ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolačný súd preskúmaním obsahu spisového materiálu, napadnutého rozhodnutia a podaných opravných prostriedkov zistil nasledovné

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, odvolací súd v predmetnej veci už rozhodoval a to uznesením zo dňa 19. 12. 2013, sp. zn. 6To/108/2013 a v uvedenom rozhodnutí konštatoval, že prvostupňový súd pochybil pri ukladaní trestu, pretože dospel k záveru, či v súvislosti so splnením účelu trestu v zmysle § 23 ods. 1 a § 31 Tr. zák. postačuje uloženie len tohto výchovného trestu obžalovanej - i pri použití ustanovenia § 40 ods.1 Tr.zák. v spojení s Článkom 6 ods. 1 veta prvá Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č.11, pretože nemožno prehliadnúť i následok trestnej činnosti obžalovanej - došlo ku skráteniu dane vo veľkom rozsahu - vo výške 47,504,565,- Sk (1,575.862,60 €).

Skonštatoval, že v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 5 To 14/2009, dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach, je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (teraz § 39 ods. 1 Tr. zák.) a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom.

Obdobne, i v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 13. 3. 2003, sp.zn. 3 Tz 2/2003, neúmerne dlhú dobu konania môže súd zohľadniť pri výmere trestu a tak poskytnúť dotknutej osobe spravodlivé zadostučinenie.

Odvolačný súd nevyslovil názor, že nie sú splnené podmienky - vzhľadom na obťažnosť veci, postoj obžalovanej k trestnej činnosti a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní ako i súdu - pre postup podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. a to mimoriadnym znížením trestu odňatia slobody. V predmetnej trestnej veci došlo k neúmernej dĺžke konania, pričom obžalovaná nemá žiadnu zásluhu na vzniku daného stavu, nakoľko sa disciplinovane dostavovala na všetky úkony, ku ktorým bola predvolaná

Uložil prvostupňovému súdu, aby pri určení druhu trestu a výmery trestu postupoval dôsledne podľa ustanovení § 23 ods. 1 a § 31 Tr. zák. s prihliadnutím na § 40 ods.1 Tr.zák., ako i s Článok 6 ods. 1 veta prvá Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č.11 a opätovne rozhodol o treste vo vzťahu k obžalovanej.

Z odôvodnenia odvolaniami napadnutého rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový súd pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na stupeň nebezpečnosti konania obžalovanej pre spoločnosť, jej pomery ako i na možnosť jej nápravy s tým, že u obžalovanej je stupeň nebezpečnosti konania pre spoločnosť určovaný najmä následkom trestného činu a to spôsobením škody veľkého rozsahu.

Poukázal, že u obžalovanej sa jedná o osobu doposiaľ súdne netrestanú, čo hodnotil ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 33 písm. g) Tr.zák.

Odôvodnenie pokračuje citáciou § 40 ods.1 Tr.zák., s poukazom, že okolnosťami prípadu je potrebné rozumieť aj okolnosti, ktoré nemajú súvislosti so samotným skutkom a jeho právnou kvalifikáciou, ale s jeho prerokúvaním podľa ustanovení Tr.por. (viď rozsudok NS SR, sp.zn. 5 To 4/2009 - správne má byť uvedené 5 To 14/2009).

Taktiež poukazuje Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č.11, ktorý nadobudol účinnosť 1.11.1998, ktorý v článku 6 ods. 1 upravuje právo každého,

aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ďalej, poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 13. 3. 2003, sp.zn. 3 Tz 2/2003, podľa ktorého neúmernú dĺžku konania môže súd zohľadniť pri výmere trestu a tak poskytnúť dotknutej osobe spravodlivé zadosťučinenie.

Konštatuje, že v prejednávanom prípade ku spáchaniu žalovaného skutku došlo v roku 1998, pričom k podaniu obžaloby až dňa 14.5.2009, teda po viac ako desiatich rokoch.

Prvostupňový súd postupoval v intenciách uznesenia odvolacieho súdu a zisťoval majetkové pomery obžalovanej - v súvislosti s prípadným uložením peňažného trestu - pričom zistil skutočnosti, na základe ktorých dospel k záveru, že nebolo preukázané, aby obžalovaná vlastnila hnuteľný alebo nehnuteľný majetok pochádzajúci z trestnej činnosti a nezistil tak splnenie podmienok pre uloženie peňažného trestu v zmysle ustanovenia § 54 ods.1 Tr.zák.

S poukazom na uvedené skutočnosti, ako i na poľahčujúcu okolnosť, preto rozhodol o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby a uložil trest odňatia slobody podľa § 148 ods. 5 Tr.zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr.zák. vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorého podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr.zák. podmiennečne odložil a podľa § 59 ods.1 Tr.zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 60 mesiacov, bez uloženia ďalšieho a to peňažného trestu.

Na základe vyššie uvedených zistených skutočností preto krajský súd ako odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa je vecne správny a spravodlivý, zodpovedá vykonanému dokazovaniu a preto postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie oboch odvolateľov - obžalovanej i prokurátora - ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr.por.).